

რომ ვაბუკნი ვიყოთ პარკი

განმრთელობის ზეიმი

სპორტალზე „განთიადის“ სპეციალური „ოპარაცია“

იმ დღით ბავშვთა ტრენინგების ნაპირი შემოღებული კინაზებების ბუდეს ჰგავდა. ექვსსაშუალო მეტი კაცო, ქალი და ბავშვი ფუსფუსებდა „დასაქმებულნი“ თითქოს საშუალოდ აპირებდა აქ დასახლებას.

ისევ ამოძრავდა ბანაკი. ერთი-მეორის მიყოლებით „იდგებდა“ სცენები, რომლებიც ერთობ მრავალმხრივად არიან. სამაქროს უფროსის მოადგილეს შალვა გუგუშვილი ღონიერი მკლავებით ხისხის შემოუხვევია. მის შურგზე საამაპროს უფროსის ვახტანგ ხუციშვილს ჰქალაქი გაუშლია და შუახნის ქალს გეითხება:

— რამდენი წლისა ხარ?
— გადირივ? ქალს წლოვანებას ვინ გეითხება!

— ევ ვიცი, — დაწინაურდა ილიმება ვახტანგი, — მაგრამ „განმრთელობის სპორტალის დებულებით“ სპორტულ თამაშობებზე დაიშვებიან ქალები 30 წლიდან და მამაკაცები 35 წლიდან...

— შეგიძლია ჩამწერო, სწორედ გუშინ შენს რეზულტატს 30 წელი, — იციანს ქალი.
— გასაგებია. მამასადამე... ნუ ტოკავ! (ეს შალვას ეხება) ქეთევან მთარაშენიძე, 30 წლის... ფრენბურთი.
სანამ გუნდების დაკომპლექტება ხდება, სპორტალზე „განთიადის“ გამგებობის წევრები და აქტივი აწყობენ ჩოგბურთის, ჰალარაის, შაშის სათამაშო მაგიდებს, ჭიმავენ ფრენბურთის ბაღებს, ხასავენ მიწებებს. რადიოკვანძიდან კი მსიარული მუსიკის ხმები ისმის.

10 საათზე დიქტორი გადასცემს სპორტულ თამაშობათა განრიგს.
— დღევანდელი „განმრთელობის ზეიმი“, — ამბობს იგი, — ეძღვნება საშუალო და უფროსი ასაკის მუშაკთა პირველი სპორტკაიადის გახსნას. პროგ-

ნამით გათვალისწინებული შეჯიბრებები ფრენბურთში, მაგიდის ჩოგბურთში, ფეხბურთში, ნიჩბოსნობაში, თევზის ჭერაში, ცურვაში, ჰალარაისა და შაში. დაკომპლექტებულია 26 გუნდი. პროგრამის გარეშე ჩატარდება შეჯიბრება მაგირის გადაცემის კრებულში „სადილის შემდეგ“ — თვითმომკვლევების კონცერტი, ცეკვები, გართობანი...

აი, დიქტორმა გამოიძახა პირველი გუნდები. გაისმა სასტვენის ხმა, ბურთი ავარდა პაერში და დაიწყო ბრძოლა... განმრთელობისთვის ვიღას ახლავს რეგულაციები, შედმეტი სიმსუქნე, თავის ტკივილი, ან უძილობა. დაბრუნდა ახალგაზრდობა!

ისევ სასტვენის ხმა და მინდორზე გამოდის ფეხბურთელთა ორი გუნდი — „ვეტერანები“ და „მუშაშეფარნი“. ამ

უნდა მოვხარავს!

გახეი „ლელოს“ ა. წ. 2 ივლისის ნომერში გამოქვეყნდა საქართველოს პარლამენტის ფიზკულტურული სექტორის გამგის გ. ჩხიკავაძის წერილი „მეტი ყურადღება თევზჭერას“. ნამდვილად ვეთანხმები ამ. გ. ჩხიკავაძის გამოსვლას, მაგრამ აღსანიშნავია, რომ პროფკავშირების საბჭოს ფიზკულტურული ორგანიზაცია არანაკლებ გულგრილობას იჩენს ამ საკითხის მიმართ. მაგალითად, ჯანდარის ტბაზე არის „მონადირეთა კავშირი“, სადაც თევზის ჭერის საგზურით შეგიძლია მიიღო ნაგი ერთი დღე-ღამით. ამჟამად, გარდა თბილისის ზღვისა, ყველა ტბაზე აკრძალულია თევზის ჭერა. თბილისის ზღვაზე კი ვერ მოუწერია გეზით ნაგების გაჭრაგება ისე, როგორც ეს ჯანდარის ტბაზე. მთელი დღი წყალში დგომა კი ყველას არ შეუძლია. ამიტომაც პროფკავშირების საბჭოს ფიზკულტურული სექტორის ვთხოვთ შექმნან თბილისის ზღვაზე თევზჭერის პირობები.

ბ. მინასაშვილი,
თელავის ფიზკულტურის საბჭოს თევზჭერის სექციის ბიუროს თავმჯდომარე.

გზონიერი ალაშინის, საგმოთა ალაშინის ფანამთელიოგა და ფიზიკური ვაბუკნი ხაზინი სასოგადოების მთავარი ზრუნვის საბანა. ფიზკულტურულ-სპორტული მოძრაობა, რომელიც უმაღალითოდაა გაფორმებული საგმოთის დიად კვიპანაში, აღიტი-ფლი ვირთავს ახალ, ნოვატორულ, კრიოგარულ ფორმებს და თავის ორბიტაში ახვევს ათასობით და ათეათასობით ახალ მომთავადინს, ღღეს თავისეზურ საბროლო დვირულ უღარს ფრთოსანი

გამოთება: „სპორტს ყველა ასაკი ემონება...“ ფიზიკური კულტურის სიყვარული ღრმადაა ფესვგადგმული გავრცელდა თუ ვაბუკნი, მარცხე-სა თუ ხანდაზმულნი. ეს სიყვარული აქი საშუა-თმსილ საფუძველია ფიზკულტურულ-გამავან-საღბაღ და სპორტულ მუშაობაში ახალ-ახალი მასობის ჩასახებალ, მისი მასშტაბების გას-ფართოებლად.

**პარკები
დებენ
საბროლო
მუშაკებს**

წარმოიდგინეთ ასეთი რამ: წინასწარ პარკები. ისევე, როგორც სპორტული, სუფთა პარკები და ბუნება, რომელიც ასე ენატრება ქალაქის მკვიდრს. თქვენ ისევე, მაგრამ მინარადაც გავლით. კი, ეს სხეულია მოდუნებული და მოთუნებული, საშუალო დღის დამთავრების შემდეგ.

თქვენ გასალოდებათ თავიანი ახალგაზრდა. — ბოდიში, ბატონო, ხომ არ ინებებდით ფრენბურთის ან ჩოგბურთის თამაშს? სხვათა შორის, აქ მაგიდის ჩოგბურთის ინვენტარიც გვაქვს. შეიძლება ფეხბურთშიც სცადოთ ძალა, რა თქმა უნდა, მცირე მოუდასაზე...

წინადადება ერთობ მოულოდნელია, თუმცა შეტყობა დამდური... მაგრამ იგი უხერხულობასაც შეიცავს.

— აუჰ, რა ხანია არ მითამაშო! — ამბობს თქვენ.

— ან კიდევ:
— მე რომ ჩოგბურთის თამაში არ ვიცი?! თანაც, ამ ხნის კაცო...

მაგრამ თავიანი ახალგაზრდა საკმაოდ დამბჯინებული ჩანს. იგი თქვენ გიხსნით, რომ სპორტულ ოსტატობას აქ არავითარი მინიშნებაც არა აქვს, რომ, ბოლოსდაბოლოს, არც ისე რთული საქმეა უწინა სპორტული სახეობის დაუფლება გამარტივებული წესების საფუძველზე, რომ თქვენს გარდა ამ თამაშებში თქვენსთანავე ასობღეობიცი არიან ჩამბული და უხერხულობაზე ხომ ლაპარაკიც სასაცილოა...

ასე იწყება თქვენს ცხოვრებაში დასვენების ყველაზე უფრო ღირსსახსლოვარი პერიოდი. ასე ხდება რომელიმე მასობელი პარკის „განმრთელობის ჯგუფის“ წევრი, საითაც შემდეგ ყოველთვის მოუთმენლად მიგეჭარებათ სამსახურისგან თავისუფალ დროს...

აი, ასეთი ღონისძიება წამოიწყეს სსრ კავშირის კულტურის სამინისტრომ და სპორტკავშირის ცენტრალურმა სამსპორტში. მათი დადგენილებით 1964-1965 წლების პერიოდში ტარდება კულტურისა და დასვენების პარკების საკავშირო დათავალიერება, რომლის მიზანია დასვენებულთა შორის პარკებში ფიზკულტურულ-გამავანსაღებელი მუშაობის გაუმჯობესება. გასაგებია მისი მიზანიც: მშობელთა მასებში ფიზიკური კულტურის საშუალებით აქტიური დასვენების და გაჯანსაღების ღონისძიებათა საუკეთესო ორგანიზაცია, პარკების ფიზკულტურულ-გამავანსაღებელ მუშაობაში ფართო სასოგადოებრიობის ჩამბა.

ბევრი რამაა სანატრესო აქ თვით პარკების მუშაებისა და აქტივისთვის

საც, რომლებიც დიდი და კეთილშობილური ამოცანის წინაშე ღდანან. საკავშირო დათვალეიერების, მასში გამარჯვების ეტალონია დასვენებულთა რაც შეიძლება მეტი რაოდენობით ჩამბა მსობრივ შეჯიბრებებში, რომლებიც გამარტივებული წესებით ეწყობა სპორტის სხვადასხვა სახეობაში, პარკის ჯილდო-ზე სპორტული დღესასწაულების, „განმრთელობის დღეების“, ღდა შეჯიბრებებისა და მასობრივი თამაშობების ჩატარება სხვადასხვა სასოგადოებრივ ჯგუფებისათვის (მათ შორის, ბავშვებისა და მოზარდებისათვის), სპორტული ინვენტარის გაჭრაგებისა და სპორტული მოედნების გამოყენების რაც შეიძლება რაციონალური და ინტენსიური ორგანიზაცია, ფიზკულტურის სასოგადოებრივი აქტივის ფართო მოზიდვა, ფიზიკური კულტურისა და სპორტის პროპაგანდის მაღალი დონე (სპორტსმენთა საჩვენებელი გამოსვლების, ლექციები, გამოყენები, კინოფილმების ჩვენება და ა. შ.).

დათვალეიერების პერიოდში გამოვლენილი საუკეთესო პარკები დასახლოდებულად და წასასაღებლად წარედგინება კულტურის სამინისტროსა და სპორტკავშირის ცენტრალურ საბჭოს მომავალი წლის 15 აპრილისთვის. ამდენად, ღონისძიება მოიცავს არა მარტო საფუძვლის, არამედ ზამთრის პერიოდსაც.

ჩვენ არა ერთხელ ვწერდით საქართველოში უფროდ შექმნილი „ნამდვილი ზამთრის“ პირობების გამოყენების აუცილებლობაზე მშობელთა ფართო მასობში მასობრივ-გამავანსაღებელი მუშაობის გაშლის მიზნით. დათვალეიერების პირობები ითვლისწინებს ამ პუნქტსაც. იგი ამ მხრივაც ფართოდ წარმეტყველებს პარკების უშლის წინი რესპუბლიკის მცხოვრებით, რომლებმაც, ასე რომ ვთქვათ, არ იციან რა აკეთონ მამში, რომდესაც ზამთრის სუსხი ოთხ კედელს შუა აქცევს მათი თავისუფალი დროის დიდ ნაწილს. დათვალეიერება პარკების უყურებს პირობას, რომ აქ ზამთრობით მშობელებს ასწავლიდნენ ოსილამურებით სიარულს, ცეკვრებით სირიას და ა. შ. (რა თქმა უნდა, შექმნილი პირობების გათვალისწინებით).

ასე რომ, თქვენ, მეგობრებო, ზამთრის პერიოდში შეგვხვდებით მთაშროთ იმავე პარკებს, მათ „გამავანსაღებელ ჯგუფებს“, რომლებიც ასე შეგიყვარდათ საფუძვლის პაპანაქებაში, ოლონდ...

აქ უკვე სიტყვა თბილისის საბჭოს და რესპუბლიკის სხვა ქალაქებისა და რაიონების აღმასკომების კეთუნებით. საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტრო და სპორტკავშირის საბჭო უბედ ქმედითად გამოუმართუნენ მშობელთა კომუნისტური აღზრდის ამ ერთ-ერთ მნიშვნელოვან ღონისძიებას. მათ სათანადო დადგენილებაც მიიღეს რესპუბლიკის კულტურისა და დასვენების პარკების საკავშირო დათვალეიერებაში მონაწილეობასთან დაკავშირებით. მაგრამ საქალაქო და რაიონული აღმასკომების თანამშრომლობისა და კონკრეტული დახმარების გარეშე ამ საქმეში არაფერი გამოვა.

წინ მეტად სანატრესო, კეთილშობილური ასპარეზოა. მამ, მოდი, მთელის შეგნებით მივეუდგეთ მას!

ჩხინი რესპუბლიკის მდიდარი ბუნებრივი პირობები ყველა საშუალებას იძლევა საქართველოში მასობრივი ზოგადგამავანსაღებელი მუშაობის მაღალ დონეზე დაყენებისთვის. ფიზკულტურული ორგანიზაციების მიერ ეს პირობები ძირითადად კარგადაა გამოყენებული, რამაც საფუძველი შეუქმნა ქართული სპორტის აღმავლობას. მაგრამ არის მოდუნების ერთი სფერო, სადაც ჭერ კიდევ ყველა-ვერ არაა სათანადოდ ათვისებული და ხალხის საზნახურში ჩაყენებული, კერძოდ — წყლის რესურსები.

სამწუხაროდ, მას ჩვენს რესპუბლიკაში ჭეროვანი ურარდება ჭერ კიდევ არ ექნება. ავტონომიურ რესპუბლიკებში, ქალაქებში, რაიონებში, ფიზკულტურულ კომპლექტებში გამოყენებულია

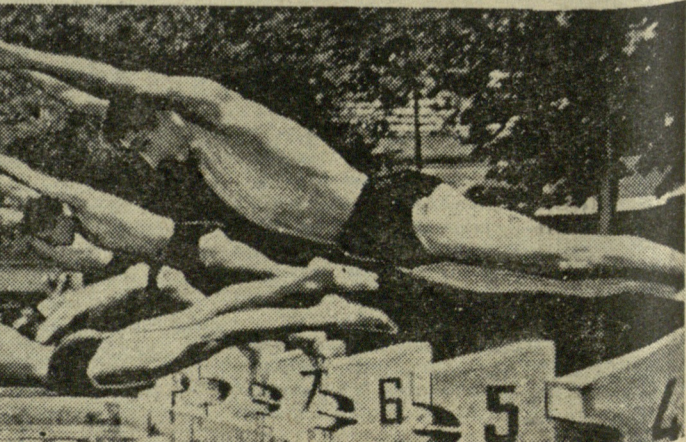
უართო გზა — მასობრივ სპორტს!

არსებული რესურსები, შექმნილი არაა ცურვის მასობრივად შემსწავლელი ჯგუფები. პიონერთა ბანაკების, დასასვენებელი სახლების, სანატორიუმების დირექციები და ფიზკულტურულ მუშაობაზე პასუხისმგებელი ისე ისტუმრებენ ნაკადს, რომ ბევრგან ერთხელაც არ ავლენდები ცურვის მასობრივად შესწავლულ ჯგუფებს. ცურვის უცოდინარობის გამო ზოგჯერ სამწუხარო ფაქტების მოწმენი ვხვდებით.

რესპუბლიკაში ბევრია ცურვის შესწავლის მსურველი. მასების მოთხოვნილებათა დაკმაყოფილება ჩვენს გადაუღებელი

კურ ფედერაციასთან შექმნილმა შესაბამისმა მუდმივმოქმედმა კომისიამ სათანადო კონტროლი და ხელმძღვანელობა გაუწიოს სპორტული სასოგადოებების, პროფკავშირული, კომკავშირული და დოსაფის ორგანიზაციების აქტიური მონაწილეობა ამ საქმეში.

ამ ფრიად აქტუალურ საკითხზე დადგენილება მიიღო საქართველოს სპორტკავშირის პრეზიდიუმმა, რომელმაც საოლქო, საქალაქო და რაიონული სპორტკავშირებს დააჯალა ორგანიზაცია გაუკეთონ, დროულად მოავარდნ ცურვის მასობრივად სწავლება, ხოლო ცურვის რესპუბლი-

რესპუბლიკაში უპლიკაციო

გაუზი თბილისის „განთავის“ სპორტულ თამაშობაში დამთავრდა საქართველოს უპლიკაციო ფრენბურთულთა ჩემპიონატი.

ქალთა ასპარეზობის გადამწყვეტ მატჩში ერთმანეთს შეხვდნენ აფხაზეთის ნაკრები და საქართველოს ფრენბურთულთა ინსტიტუტის გუნდი. აფხაზეთის ფრენბურთულთა დიდი აღმავლობით ითამაშეს, შეხვედრა „მშრალად“ — 3:0-ზე მოიგეს და მოიპოვეს რესპუბლიკის ჩემპიონის ტიტული. მესამე ადგილზე გამოვიდნენ თბილისის პედაგოგიური ინსტიტუტის წარმომადგენლები.

ვაქთა შორის საქართველოს უპლიკაციო გუნდის სახელი მოიხვეჭა თბილისის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტის კოლექტივმა. მეორე ადგილზეა აფხაზეთის ინსტიტუტის გუნდი, მესამეზე — აჭარის ნაკრები.

აი, ასეთი ფეხბურთი!..

სურათი, რომელსაც ჩვენ აქ ვა-
ტავსებთ, თბილისის „დინამოსა“
და როსტოვის არმიელთა გუნდის მატ-
ჩის დამთავრების შემდეგ გადაიღო
ფოტოტურისტ-დენტიზა ო. თურქიამ.
უზომოდ დაღლილი, დაქანცული
ფეხბურთელები ჯგუფად გადიოდნენ
მინდვრიდან. ს. მეტრეველს მიუახლოვ-
და როსტოველთა მკარე ა. გლუხო-
ტკო (მათ ახლო მეგობრობა აქვთ
ბოსნიის „ტორპედოსი“ ერთად ყოფ-
ნის დროიდან) და მხარზე მოხვია ხე-
ლი:

— სლავა, მეგობარო, ძალიან მო-
მეწონა შენი თამაში დღეს. შეუდარე-
ბელი იყავი...
მეტრეველი საერთოდ მორიდებული
კაცია, ამიტომ თითქმის მოუბოდიშა.
— ბენა, მამიდა დაგენაცვლოს, რა შეგდება არ შე-
შელო, ანატოლი!..
— ეგ რა სათქმელია! აბა რა უნ-
და გაქნა!..
მართლაც, სლავა შეუდარებელი

იყო ამ დღეს. მისი თამაში იმ ნავეს
მოგაგონებდათ, რომელიც გაავებულ
ტალღებში წარმოუდგენლად მსუბუ-
ქად ტრეტივებს და ნიავივით მიიწევს
წინ, მიიწევს იქ, სადაც უფრო ძნელი
და მძიმე ბრძოლაა. ტალღები. ეს შე-
იძლება, ცოტა არ იყოს, არ გახლავთ
საფეხბურთო შედარება, მაგრამ ის,
რაც მეტრეველს გადახდა კრივიზორ-
დოთან და განსაკუთრებით ლინია-
ვთან ბრძოლაში, სხვაგვარად არც
შეიძლება იქნას ფორმულირებული.
ლინიაველი გამოცდილი მცველია. მან
კარგად შეატყუო, რომ თბილისელთა
მარჯვენა გარემარბი ჩინებულად ას-
რულდება ტაქტიკურ დავალებას და
სისტემატურად გაჰყავდა იგი ცენტ-
რალური ზონიდან ფლანგზე, ამიტომ,
ვინაიდან სხვა საშუალება აღარ იყო,
ორივე როსტოველი მოთამაშე დაური-
დებლად მიმართავდა ისეთ „დამსმა-
რე“ საშუალებებს, როგორცაა სარმა,
ხელის კერა, ხელით დაჭერა და ა. შ.

გაიხსენეთ თუნდაც ის წუთი, რო-
ცა მეტრეველს ზედ კარის წინ გამოს-
დეს ფეხი კრიტიკულ მომენტში. წაი-
ქეცი და პენალტიც გარანტირებულია!
მაგრამ მეტრეველი არ წაიქეცა. იგი
კუმარტივი სპორტსმენია და ბრძოლა
არ შეწყვიტა. ეს საფეხბურთო რაინ-
დობაა.

შეიძლება ჩვენ გაგვიგრძელდა ლა-
პარაკი დინამოელთა მარჯვენა გარე-
მარბე. ისეთ თამაშში, როგორც 10
ივლისს იყო, ძნელია ცალკეულ მო-
წოდებულთა გამოყოფა, ვინაიდან თბი-
ლისელები ამ დღეს კეთილსინდისი-
ურად, ერთგულად ასრულებდნენ
მწვრთნელის მიერ დასახულ ამოცანებს,
როგორც საერთო, ისე კონკრეტულ
დავალებებს და მინდორზე პირველივე
წუთებიდან მიღწეულ იქნა ის, რაც
ჩვენს გუნდს სწორად აკლია ხოლმე —
კოლექტივიზმი. ინდივიდუალური მოქ-
მედება, ცალკეულ მოთამაშეთა საშე-
მარულებლო, ხელთვნება, მრავალრი-

ცხოვანი, ურიცხვი დეტალი ფეხბურ-
თის საფუძველია, მაგრამ თუ ეს ყვე-
ლაფერი არაა თავმოყრილი ერთიან
შემუშავებულ გეგმაში, თუ ფეხბურ-
თელის თვითული მანერა არ ქმნის
კონტაქტს პარტნიორებთან, წარმატების
მოპოვება ძალზე ძნელი საქმე ხდება.

თბილისელთა მდიდარი ტექნიკური
შესაძლებლობანი განვილილ მატჩში
მაქსიმალურად იყო დაფუძნებული
კოლექტივიზმის პრინციპებს, ურთიერ-
თმობიერებათა კანონებს და ამიტომ
ნახა მაყურებელმა უაღრესად საინ-
ტერესო, მინაარსიანი და დაძაბული
ბრძოლით აღსავსე თამაში, სადაც
წარმოუდგენლად მაღალი ტემპი,
მძლავრი დინამიკა არ შეწყვიტა
არც ერთი წუთით. ასეთი მატჩები
დღე ხანს რჩება მესხიერებაში და შე-
სადარებელ ეტალონად იქცევა ხოლ-
მე.

იყო მინდვრის ყველაზე საპასუხისმგებ-
ლო ნაწილში — ცენტრში.
როსტოვის არმიელთა გუნდი უც-
ხად და თამამად შემოვიდა საბჭოთა
ფეხბურთში და ასევე თამამად დამი-
კვიდრა ადგილი მის ავანგარდში. სულ
რამდენიმე წლის მანძილზე ამ კო-
ლექტივში აღიზარდნენ უმაღლესი
კლასის ფეხბურთელები, ბომბარდირე-
ბი, შესანიშნავი ოსტატები და გუნდმა
ეს ნათლად დაამტკიცა განვლილ მატ-
ჩში. ეს იყო ნამდვილი სანახაობითი,
მრავალფეროვანი, მდიდარი ფეხბურთი.
და ჩვენ მთლიანად ვეთანხმებით
თბილისის „დინამოს“ სელმძღვანე-
ლობას, რომელმაც არ გამოარჩია არც
ერთი ფეხბურთელი და ყველა მათ-
განს დაუწერა შეფასება „4“. გვი
არაა: ყველამ ითამაშა ერთნაირად კარ-
გად, მონდობით და კოლექტივ-
მაც კოლექტიური შეფასება მიიღო —
„კარგი“.

რ. პორიძე

სურათზე: ა. გლუხოტკო და
ს. მეტრეველი მეგობრული საუბ-
რით ტოვებენ მინდორს.

დღე პირველი, დღე უკანასკნელი

14 წლის გავხდი თუ არა, მამინვე პროტესტის ხმა ავიმალღე:
— მე უკვე გადავცილდი ასაკს, როცა შეგებრებებზე წახვლა მე-
კრძალებოდა!

პროტესტს ყველაზე „ქმედითად“ მამიდაჩემმა დაუჭირა მხარი: სწორედ
„საბუნებრივად“ მომართვა ბილეთი, რის გულისთვისაც იმ დღეებში, სალა-
რობებთან ხელნართული ბრძოლები იმართებოდა.

— შეხედ, მამიდა დაგენაცვლოს, რა ბილეთია! — თქვა მან, — სექტო-
რი — 14, რიგი — 14, ადგილი — 14... საგანგებოდ ვიზრუნე შენთვის!

კონტროლიორმა ჯერ მუშტის თვლით ამხედ-დამხედა, მერე
ბილეთი შეათვალიერა და, ბოლოს, შემპარავი ღიმილით მკითხა:
— ეს რა ბედნიერი ბილეთი გიმოწონია, ბიჭო! ძვირად იყიდებ?
— შეიძლება უსტად ისეთი ტონით იყო ნათქვამი, როგორც ქართლის
მასწავლებელმა იცოდა. მე მამინვე გამოცდაზე წარმომიდგა თავი და აკან-
კალბებული ხმით დაუწყე ასხა:

— გუშინ თოთხმეტი წლისა იყავი...
— შეგობრძიკი, „შემეშალა“, — გავიფიქრე მწარედ, — ისევ შემეშალა!..
— რაო?! — კონტროლიორმა ისეთნაირად გადმოკარგა თვალელები
და თავიც სინანულით გაიქინა, რომ წამსვე სინამდვილეს დაეუბრუნდი.

— კო, ბიძაჩემო, გუშინ თოთხმეტი წლის გავხდი და საჩუქრად მომი-
ტანეს ეს ბილეთი.

— ძალიან ლამაზი ბილეთია, — თქვა „ბიძაჩემმა“, — აფსუსია ამის
დახვევა. იქნებ ჯობდეს, შენ ისევ იქ წახვიდე, საიდანაც მოსულხარ... საა-
განგებოლოში, რაღა! ბილეთი კი მე დამსტოვო.

— რას ამბობ, ბიძაჩემო! მამიდაჩემს რაღა ვუთხრა?! მამიდაჩემი ძლივს
დავითანხმე! მონეცი ბილეთი! მამიდაჩემი... ბიძაჩემო!..

ბიჭურისგან მოკრებილი ძალა მანამდე აკავებდა ზურგში მოთხრეულ
ხალხს, სანამ კეფში ვილაყის თათი არ მოხვდა.

— აღარ მორჩები ბაზარს! — მოვასწარი იმ ვილაყის ნათქვამის გარე-
ვა და თვალთ დამიბნეულა.

სულში ჩაქუჩივით დეარტყი ასფალტს. წამში ხალხი ბურთივით შეიკრა
ჩემს ირგვლივ. წყალი რომ ვერსად მოხახვს, თბილ-თბილ ღიმილათის
დახმება დამიწყეს. მომასულდირეს. წამიყვანეს. ათიოდე მეტრი ხელკავით გა-
მატარეს და მერე ყველამ თავისი გზა მონახა. მეც მივაშურე ტრინებებს.
ბილეთის რაღას დავეძებდი, როცა სტადიონზე შევვავი ცხვირი, თუნდაც
ბატხილი...

ჩემი სექტორი მოვხახვ და შახაბაზივით გამოვიქიმე „იუბილარის“ ად-
გილზე.

იმის ნახვა კი მაცალეს, როგორ იწყებოდა თამაში ცენტრიდან, რომ
ვილაყ ახმახი დამადგა თავზე. ადგილის დატოვება მიბრძანა.

— ეშვება-მეთქი, და ყურადღება არ მივაქციე.
— შენ გუებნები: რას დაგიღია პირ, საფანგივით, წამოხტი მალე!
— რატომ? ჩემი ადგილია.
— ერთი ამ ღლაპს დამიხედეთ. მამრმავეებს კიდევ, — სიტყვა არც კი
დაამთავრა, თვალეზე ის ბილეთი მომადგრა, წინა დამით ბალიშის ქვეშ
რომ მეღო. — იმიტომ კი არ მიმიცია ხამი მანეთი, შენ წამოგასკუპო ამ
ადგილზე.

— არ ავდგები! — ისეთი რჩით მოვჭერი, თითქოს სააკაძის ფარ-ხმა-
ლი მეჭეროდე სელში.

— აბა, მეტი სიტყვა აღარ გავიგო, თორემ ამ მშვიერ კუჭზე კაცი და
ხინკალი ერთია ჩემთვის!
ხახა ისეთნაირად დაალო, რომ წამში შევატყე. გლანდების ოპერაციაც გა-
კეთებული ჰქონდა. წამოვხტი კი არა, წამოფრინდი.

ორიოდე ნაბიჯი გადავდგი და ჩავიხუსლე
— ვინაა ეს ჯართი? — იკითხა ერთმა, — გადაეთრიე, ბიჭო, იქით!
ფეხზე მახახარ.

უსიტყვოდ ავიბრეგე.
... კიბეები! ჩემი უკანასკნელი იმედი!..
— გაჩივ თავი მარჯვნივ!
— გაჩივ მარცხნივ!
— მოიჭერი თავი!
— მომეცი ნახახი! — ვეღარ წოვიბინე
— გამასხრებ მე შენ, — ვილაყ კისერში დამწვდა და მისროლა უკან.
იქიდან კიდევ უკან. ალავერდივით გადავდიოდი ხელიდან ხელში, ბოლოს
ცენტრის კედელს მიმასტკეპ.

— არ მოკლათ, ვაკო, წვიმა მოვა! — სერიოზულად თქვა ვილაყამ.
მილიციონერი გამომიჩინა მფარველად.
— რას დაეთრფი, ბიჭო, ვერ დაეფიქრე შენს ადგილზე?!
— ამაგდეს ჩემი ადგილიდან, — ცრემლები მომაცვა თვალეებში.
— ვინ ავაგდო? მანახვე ბილეთი!
— არა მაქვს ბილეთი. მამიდაჩემმა!.. ბიძაჩემმა!..
— შემოიპარე ხომ! აბა მე მოვიხახვ ადგილს.

ჩემი შეწინა-დადანი მყინვარს მოალობდა. მის გულთან კი ვერაფერს
გასდა. ქელების ცხვარივით მიმართვედა გასასვლელისკენ.
— უკლებ სტადიონმა იქუხა, — თამაშის მეთერთმეტე წუთზე ბურთი გაიტკა-
ნა ბარჯიანს, — ყრუდ მომწვდა დიქტორის ხმა და სამოთხიდან გამოძე-
ვებულ მამაშეცხვებს შევადარე თავი.

ჩამოძინილი პერანგით დაგებუნდი. ში. შებლზე მოხრდილი კობი
მაცდა. ოჯახურმა სასამართლომ სასწრაფო ზომები მიიღო. დიდი კამათის
შემდეგ დისკვალიფიკაცია მომცეს ორა წლით.

და აბა, სასტაკი განაჩენი სულს დაფასე! იქნებ სულაც არ იყოს სტადიო-
ნის „დღე პირველი“ უკანასკნელი!

სარაქორლო იერიშები

საკავშირო და საქართველოს
მთავრობის ფედერაციების
საქციით დაკომპლექტდა სა-
ქართველოს სპორტსაზოგადოე-
ბა „კოლმეურნის“ უპლიკაციო
მთავრობის გუნდი სპორტის
დამსახურებული ოსტატების
მიხედ (უფროსი) ხერგინისა
და ი. კახიანის. სპორტის ოსტა-
ტების ჯ. გუგავას, მიხეილ
(უმცროსი) ხერგინის, ჯ. კახი-
ანისა და შ. მარგინის, პირველ-
თანიერგინისა და წერტილიანი-
სა და შ. ნართოხიანის შემად-
გენლობით.

ექსპედიციის ძირითადი (მო-
იერიშე) გუნდის შემადგენლო-
ბა უკვე ვაჟადა ცენტრალურ
კავკასიონზე, ჩრდილოეთ უშ-
ბის აღმოსავლეთ კედლის და-
ნახვევად, სვლაგენის დასაუ-
სტებლად და წინასწარი (საგარ-
ჯიშო) ასვლების შესასრულე-
ლად ჩრდილოეთ უშბის სარე-
კორდო კედლოვან ობიექტზე
იერიშის წინ...

გუნდის კაპიტანია მიხეილ
ხერგინი (უფროსი), მთავარი
მწვრთნელი და ექსპედიციის
შეღმძღვანელია დამსახურებუ-
ლი მწვრთნელი, სპორტის ოს-
ტატი ს. გვალაია.

ამავე დროს ჩატარდება „კო-
ლმეურნის“ მთავრობის საკვა-
ლიფიკაციო ასვლები კავკასიო-
ნის სხვადასხვა სიბინლის
მწვერვალეზე.

იურიტების ჩემპიონატი

თბილისში, ოქტომბრის რაი-
ონის იურიტიული კონსულტა-
ციის შენობის აბს წინათ ჩა-
ტარდა დედაქალაქის იურიტე-
ბის I საჭადრაკო ჩემპიონატი.
ტურნირში, რომელიც ორ
კვირას გრძელდებოდა, ჩემპიო-
ნის სახელი დასაკუთრა გ. პი-
რაგემა (1-ლი მთავის რაიონი),
რომელმაც 22,5 ქულა დააგრო-
ვა 24-დან. 11 ადგილზე გამო-
ვიდა რ. მკვათარაიანი (ორჯონი-
ძის რაიონი) — 20 ქულა,
111 ადგილზე — ვ. ჯულელი
(26 კომისიის რაიონი) — 18
ქულა.

ჩემპიონატის დამთავრების
შემდეგ მთავარმა მსახიბმა, ოს-
ტატმა ბ. გურგენიძემ ტურნირ-
ის მონაწილეებთან გამართა
ერთდროული თამაშის სეანსი.
ოსტატმა 23 პარტია მოიგო, ერ-
თი წააგო (ო. ნიკოლაიშვილ-
თან) და ერთიც ყაიმით დამ-
თავრა.

ჩემი ხსენებები

2. „ქართული უროიფი“

გატრავიდან პრაღაში წასვლის წინააღმდეგ ახალგაზრდობის საერთაშორისო ბანაკში ჩატარდა სპარტაკიადი, რომელსაც ტურისტებმა „ხალხთა მცირე სპარტაკიადი“ შეარქვეს. სპორტის ოთხ სახეობაში პარველობას ერთმანეთს ეცალკეობდნენ საქართველოს, ყაზახეთის, ჩეხოსლოვაკიისა და გერმანიის ტურისტები. ეს ღონისძიება ქართ-

ვი ხელბურთელებისთვის კარგი საშუალება იყო მომავალი საერთაშორისო შეხვედრების წინ პრაღაში მიუხედავად დროული მოლაპარაკებისა, მასპინძლებმა ვერ მოახერხეს ტატრებში ხელბურთელთა საერთაშორისო შეხვედრის მოწყობა და ადგილობრივი მნიშვნელობის, მაგრამ მაინც საერთაშორისო სპარტაკიადის ჩატარება ჩვენი სპორტსმენებისთვის ნაყოფიერი, აქტიური დასვენების პირობად უნდა ჩვესულიყო.

ასპარეზობა ჩატარდა მაგდის ჩოგბურთში, ფრენბურთში, კალათბურთსა და ფეხბურთში. ჩვენი გუნდები ძირითადად „ბურევესტნიკის“ ხელბურთელებით იყო დაკომპლექტებული და ამიტომ პირველი ადგილების დაკავება მათთვის არც ისე რთულ პრობლემას წარმოადგენდა. ეს ასეც მოხდა, — „პროფესია“ შეცვლილა თბილისელმა ხელბურთელებმა თავისი მრავალმხრივი ოსტატობით ყველას აჯობეს. მაგდის ჩოგბურთში 32 მონაწილიდან 6 თბილისელი იყო (ხელბურთელები — ფხაკაძე, ანთაძე, აბაშიძე, მაკავარიანი, ექსელუიძე და ინჭინერი ქადაგიშვილი) და სწორედ ამ ექვსეულმა მიიღწია საუკეთესო შედეგები. I ადგილი მოიპოვა ფხაკაძემ, II — ანთაძემ, III-IV ადგილები გაიყვეს მაკავარიანი და აბაშიძე.

შეჯიბრება ფრენბურთში ოლიმპიური სისტემით ჩატარდა. ნახევარფინალში ჩვენებმა დაამარცხეს ყაზახები—2:0, ხოლო ფინალში მასპინძლებს ძლიერს —2:0. გამარჯვებულთა გუნდში შედიოდნენ ხელბურთელები—მაკავარიანი, ექსელუიძე, მაკავარიანი, კოპალიშვილი და თბილისელი მოსწავლე გ. აბელიანი. საქართველოს წარგზავნილებმა კალათბურთში I ადგილი გაიწიეს ყაზახებთან ფინალში მოგებით. გუნდის შემადგენლობა ასეთი იყო: ექვსეული, ანთაძე, კარტოზია,

აბელიანი, ფხაკაძე, კოპალიშვილი, მაკავარიანი, მაკავარიანი და ხელბურთელი მჭვრეტელი, ძველი კალათბურთელი გ. შარაშიძე.

დაბოლოს, ფეხბურთი. აქ ჩვენი გუნდის შემადგენლობაში ხელბურთელებთან ერთად გამოდიოდა ანჭინერი ქადაგიშვილი. კარს იცავდა თბილისელ ხელბურთელთა მეორე მკვარე ხელბურთელი, პირველმა მკვარემ აბაშიძემ. კი ფლანგზე თამაში არჩია. უმაღლესი საპირისპიროს ბელ ჩეხოსლოვაკელებთან თამაშს უნდა გადაეწყვიტა. მაგრამ წინ მასპინძლებმა გამოუვალ მდგომარეობაში აღმოჩნდნენ: მათ მკვარე არ ჰყავდათ და ჩვენი ტურისტული გუნდიდან ახალგაზრდა ქართველი ენერგეტიკოსის გ. კუპასელის „სესხება“ გადაწყვიტეს. გურამი კატეგორიულ უარზე იდგა და ამბობდა: „ბურთი რომ გავუშვა, ყველაფერი შე დამბრალდება, მკვარედ არასოდეს მოთამაშობა...“

უარი არ გავუვიდა და მასპინძელთა კარში „ქართველ შრომელად“ მონათული ენერგეტიკოსი დადგა. მან პირველ ტაიმში მართლაც გაამართლა ჩეხების გროუნული ნაყრბის მკვარის სახელი. ბევრს ეცადნენ ქართველები მისი კარის აღებას, მაგრამ ამაოდ. გურამი საკვირველი სისწრაფითა და რეაქციით მოქმედებდა და თითქმის გამოუვალ მდგომარეობებში ახერხებდა ბურთის მოგროვებას. მატჩის მეორე ნახევარში კი გურამმა ვეღარ გაუძლო „მეტოქეთა“

ფინიშის უმაღლეს... ფოტოგრაფი „სვეტიან“ (იუგოსლავია).

წინ ვერ დასვ... თბილისის პლასტიკების ნაკეთობათა ფაბრიკაში დამთავრდა საკონსტრუქციო ჩემპიონატი, რომელშიც 12 კაცი მონაწილეობდა. I ადგილი დაიკავა წუნმდებელმა ე. გურგენიძემ. ი. საბინიძე

დიდი ტურნირები

● ბუენოს-აირესი მოქალაქეთა საერთაშორისო ტურნირმა არგენტინის დედაქალაქში დიდი ინტერესი გამოიწვია. მსოფლიო ჩემპიონი ტ. ბეტროსიანი I ტურში შეხვდა არგენტინელ შედრს. ეს პარტია გადამიდა. ასევე დამთავრებულა II ტურში პეტროსიანის პარტია ურუგუაელ ოლივეროსის პ. კერესმა I ტურში დაამარცხა ბელიცი (არგენტინა), ხოლო II ტურის პარტია დამთავრებული დარჩა.

● ლენინგრადი. საბჭოთა კავშირისა და იუგოსლავიის მოქალაქეთა ტრადიციული მატჩის I ტური მასპინძელთა აღინინა 7:5:2.5. კორჩინომ მოუგო უდოვიჩის, პოლუგაევსკიმ — მატანოვიჩს, გელუმა — ჩირიჩს, ანტონიშინა — იუკოვს, ტაიმაზოვა — პარბას. ნონა ვაგინინაშვილმა პარტია მ. ლაზარევიჩთან ყაიმით დამთავრდა. ასეთივე შედეგით დასრულდა მ. რანიუს შეხვედრა ვ. ნედელკოვიჩთან.

„ნანტის“ ტრავიკული ფინიში

ასეთი რამ პროფესიულ ფეხბურთში არასდროს მომხდარა. მართალია, ბევრი კლუბი გაკოტრებულია, ბევრს უსასრობის გამო სხვადასხვა მაქინაციებისთვის მიუმართავს, მაგრამ ის, რაც საფრანგეთის ერთ დროს პოპულარულ კლუბს „ნანტს“ მოუვიდა, ფეხბურთის სტატისტიკაში ვერსად შეხვდებით.

ადრეც იყო ცნობილი, რომ უკანასკნელ ხანებში „ნანტის“ ფინანსური საჭეუბნი კატასტროფის პირას იყო. კლუბმა დაზარალებისთვის კერძო პირებსაც კი მიმართა, მაგრამ არც ერთ მეცენატს არ სურდა „ნანტის“ ყიდვა. უკანასკნელ ჩემპიონატში „ნანტმა“ უმაღლეს ლიგაში შემვიდა ადგილი და იკავა. მაგრამ ამან მისი ფინანსური მდგომარეობა ვერ გამოასწორა. და აი, ერთ მშვენიერ დღეს ცნობილი გახდა, რომ კლუბი ყველა თავის ფეხბურთელს ჰყიდის. უპრეცედენტო ფაქტია, მაგრამ ხელმძღვანელობას სულ სხვა რამ აფიქრებს: შეძლებს თუ არა კლუბი ამ ფინანსური ოპერაციის შემდეგ ვალების დაფარვას?

მკვლელობა „წინასწარი განზრახვის გარეშე“

პრილის შუა რიცხვებში სპორტულ სამყაროს შემადარწუნებელი ცნობა მივიღო: ტრაგიკულად დაიღუპნენ ცნობილი სამთო-მოთხილამურეები ბარბარა პანტეჩევი და ბად ვერნერი. სარეკლამო ფილმის გადაღებისას ზვვის მასამ ორივე სპორტსმენი ცოცხლად დამარცხდა.

მაგრამ პრესამ რატომღაც დუმილის პოლიტიკა აირჩია მესამე სპორტსმენის, დასაუფეთვერმანელი ვილი ბოგნერის მიმართ. როგორც გამოირკვა, ბოგნერი სპორტინვეტარის იმ ფორმის მფლობელია, რომელიც ფილმის გადაღებას აფინანსებდა და რომელმაც სწორედ ეს საბედისწერო, თავბრუდამხვევი და სახიფათო ფერდობი შეარჩია.

თავდაპირველად ბოგნერმა მშვიდად მიიღო მოთხილამურეთა დაღუპვის ცნობა. მაგრამ მას შემდეგ რაც დაღუპულთა ახლობლებმა და სპორტულმა საზოგადოებრივმა ხმამაღლა მოითხოვეს ფაბრიკანტის საპირისპირო მიცემა, ბოგნერი დაფაცურდა.

დიდხანს აქიანურებდნენ საიდუმლოების ბურუსით მოცული ამ ამბის პროცესს ფაბრიკანტის ვეკილები, მაგრამ ბოლოსდაბოლოს მათი სიკეთე ტყუილად დასავლეთგერმანულმა გაზეთმა „დი ველტმა“ ამას წინათ გამოაქვეყნა ცნობა, რომ ბოგნერის წინააღმდეგ აღიძრა სასამართლო ძიება. საერთო გაკვირვება გამოიწვია ბრალდების ვანა-ზღვრამ — „წინასწარი განზრახვებით მკვლელობა“. საქმის ცუდად შემობრუნების შემთხვევაშიც კი ბოგნერს მხოლოდ გაყიფვა ელის. რაც შეეხება გაზეთებს, ისინი არ

მალავენ, რომ ფაბრიკანტი გამართლდება. ვაზეთ „შპორტ დეიუ შის“ აზრით, ფერდობი არ იყო მაინცდამაინც ციცაბო და სპორტსმენები ფილმის გადაღებისას ხშირად თვითონ იჩენდნენ უფურცადღებუბას. თუ ეს ასეა, რატომ თვით ბოგნერმა არ მიიღო ფილმის გადაღებაში მონაწილეობა? იგი ხომ მუდამ უძლიერესი სამთო-მოთხილამურედ ითვლებოდა?

სინტაქსი... ნანატები რ. ვაბრიძისა.

ჩემი ხსენებები

მედლისათვის სურდა ბრძოლა, მაგრამ უბედურმა შემთხვევამ ყველაფერს წერტილი დაუსვა.

როგორც ავსტრიის გაზეთი „ფოლკს-შტიმე“ იუწყება, დაზარალებულის მდგომარეობა დღითიღე უარესდება. ავადმყოფი მეტყილად უგრანთლდება.

გაზეთი გამოდის ყოველდღე, გარდა ორშაბათისა და პარასკევისა. რედაქციის მისამართი: თბილისი — 8, ლენინის ქ. № 14, დეპარტამენტის — თბილისი, „დელო“. ტელეფონები: რედაქტორი — 3-35-82, პასუხისმგებელი მდივანი და სპორტული განყოფილება — 3-35-09, ქვესადგური (3-15-00-დან 09-მდე), პასუხისმგებელი მდივანი — 5-30, სპორტული განყოფილება — 5-41, მასობრივ-ფოკულტურული განყოფილება — 5-14, მოსწავლე და სოფლის ახალგაზრდობის განყოფილება — 5-14, ფოტოლაბორატორია — 5-16, შემანქანეთა ბიურო — 5-11, გამომშვები — 8-81.